

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lipca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Roman Kuczyński (przewodniczący)

SSN Józef Iwulski (sprawozdawca)

SSN Andrzej Wróbel

w sprawie z odwołania J. P.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych
o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 19 lipca 2007 r.,
zażalenia ubezpieczonego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 30 listopada 2006 r.,

oddala zażalenie;

**zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego na rzecz
adwokata I.S. tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej
udzielonej z urzędu kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) podwyższoną
o obowiązującą stawkę podatku od towarów i usług.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 listopada 2006 r., Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie z odwołania J. P. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, oddalił wniosek ubezpieczonego o przywrócenie terminu do

złożenia wniosku o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem oraz odrzucił wnioski o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem.

Postanowienie to zapadło w następujących okolicznościach. Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 7 września 2006 r. oddalił apelację ubezpieczonego od wyroku Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K. z dnia 14 lutego 2006 r. Ubezpieczony był obecny podczas ogłoszenia orzeczenia, a z uwagi na działanie bez pomocy zawodowego pełnomocnika procesowego, został pouczone o prawie zgłoszenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku i wniesienia skargi kasacyjnej. W dniu 12 września 2006 r. ubezpieczony złożył wniosek o „wydanie orzeczenia”, a Sąd Apelacyjny w dniu 25 września 2006 r. doręczył mu odpis sentencji wyroku. W dniu 26 września 2006 r. ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, zaznaczając, że składając swój wcześniejszy wniosek z 12 września 2006 r., sądził, że jest on równoznaczny z żądaniem sporządzenia uzasadnienia wyroku i jego doręczenia.

W uzasadnieniu postanowienia z dnia 30 listopada 2006 r. Sąd Apelacyjny wskazał, że ubezpieczony uchybił terminowi przewidzianemu na zgłoszenie wniosku o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem, bowiem wniosek złożony przez niego w terminie siedmiodniowym od ogłoszenia wyroku nie dotyczył sporządzenia i doręczenia uzasadnienia wyroku, lecz doręczenia odpisu jego sentencji. Sąd Apelacyjny podkreślił, że ubezpieczony był obecny na rozprawie, na której został wydany wyrok i został przez Sąd pouczone o sposobie i terminie wniesienia skargi kasacyjnej, a nie wystąpiły żadne nadzwyczajne okoliczności uniemożliwiające terminowe złożenie wniosku o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem. W szczególności za taką okoliczność nie może być potraktowane - powoływane przez ubezpieczonego - „niedokładne zrozumienie pouczenia”, bowiem składał on już w sposób prawidłowy podobny wniosek przed Sądem Okręgowym.

Postanowienie z dnia 30 listopada 2006 r., w zakresie dotyczącym odrzucenia wniosku o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem, ubezpieczony zaskarżył zażaleniem, w którym wniósł o jego uchylenie i zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. W

uzasadnieniu zażalenia wywiódł w szczególności, że nie posiadał „wystarczającego doświadczenia w prowadzeniu spraw sądowych”, które pozwalałoby na samodzielne sporządzenie wniosku procesowego żądanej treści. Materiał dowodowy sprawy wskazuje zaś, że faktycznie mógł nie zrozumieć dokładnie treści pouczenia, tym bardziej, iż Sąd Apelacyjny na posiedzeniu w dniu 30 listopada 2006 r. ustalił, że ubezpieczony jest osobą nieporadną życiowo. Pełnomocnik ubezpieczonego dodał, że wcześniejszy wniosek o doręczenie wyroku Sądu Okręgowego w K. wraz z uzasadnieniem został sporządzony drukiem i można domniemywać, że ubezpieczony się pod nim jedynie podpisał. Istotne - zdaniem skarżącego - jest, że ubezpieczony zachował termin siedmiodniowy od ogłoszenia wyroku i choć złożył wniosek o „nieprecyzyjnej treści”, to jego niewątpliwym zamiarem było wniesienie skargi kasacyjnej od niekorzystnego dlań wyroku Sądu Apelacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zasadność odrzucenia wniosku o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem (postanowienia w zaskarżonej części) zależy od trafności oddalenia wniosku o przywrócenie terminu. Nie ma wątpliwości, że odręczny wniosek złożony przez ubezpieczonego w dniu 12 września 2006 r. dotyczył doręczenia odpisu sentencji wyroku Sądu drugiej instancji. Strona postępowania może w każdym czasie (a więc również w terminie tygodniowym od ogłoszenia orzeczenia) wystąpić o wydanie odpisu orzeczenia (art. 9 k.p.c.). Nie było zatem dostatecznych powodów, dla których Sąd Apelacyjny powinien wniosek złożony przez ubezpieczonego (wbrew jego literalnej treści), potraktować jako wniosek o doręczenie także uzasadnienia wyroku, które przy oddaleniu apelacji jest sporządzane wyłącznie na wniosek (art. 387 § 2 zdanie trzecie k.p.c.; por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2003 r., I PZ 104/02, OSNP 2004 nr 13, poz. 231). Tego ubezpieczony zresztą nie neguje, skoro w dniu 26 września 2006 r. wystąpił o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Należy uznać, że Sąd Apelacyjny zasadnie odmówił przywrócenia terminu do złożenia wniosku o doręczenie uzasadnienia wyroku, bowiem ubezpieczony został prawidłowo pouczony o sposobie i terminie zgłoszenia tego żądania. Twierdzenia ubezpieczonego, że

podczas rozprawy w dniu 30 listopada 2006 r. nie został pouczony, jak ma napisać wniosek i że nie złożył wniosku bezpośrednio po opuszczeniu sali rozpraw, gdyż był „zbyt roztrzepany” oraz czuje się nieporadny życiowo, nie mają oparcia w okolicznościach sprawy. Zważyć bowiem trzeba, że ubezpieczony występował samodzielnie, bez pomocy zawodowego pełnomocnika procesowego i w Sądzie Okręgowym w dniu 22 lutego 2006 r. złożył prawidłowy wniosek o „wydanie wyroku (..) wraz z uzasadnieniem” (k. 33). Zatem bezzasadne jest twierdzenie, że nie posiada „wystarczającego doświadczenia w prowadzeniu spraw sądowych”, które pozwalałoby na samodzielne sporządzenie nieskomplikowanego wniosku procesowego żądanej treści. Wniosek o doręczenie wyroku Sądu Okręgowego wraz z uzasadnieniem (wbrew twierdzeniom zawartym w zażaleniu) nie został sporządzony „drukami”. Wniosek ten został napisany w całości pismem ręcznym i nie ma podstaw, by sądzić, że „ubezpieczony jedynie się pod nim podpisał”.

Z tych względów, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji. Uwzględniając zawarty w zażaleniu wniosek, Sąd Najwyższy przyznał pełnomocnikowi reprezentującemu ubezpieczonego koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w oparciu o § 13 ust. 2 pkt 2 i § 2 ust. 3 w związku z § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).